

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

Mto 128760

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นางสาวลลิตา ทองรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ
ของเดวีส์ (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาวลลิตา ทองรัตน์

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐรัชย์ จันทขุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัสทัศน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ตามรูปแบบการ
เรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์(Devies)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย : นางสาวลลิตา ทองรัตน์
ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์
ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) ศึกษาความคงทนในการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 25 คน ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยโฟนิกส์ 2) แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D. = 0.21) 2) นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 73.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนมีความคงทนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.26)

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ, โฟนิกส์, และ ทักษะปฏิบัติของเดวีส์

๙

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of English Reading Aloud Skill through the Use of Phonics based on the Davies Instructional Model of Grade 11 Students

Author : Lalida Thongrat

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Surakarn Jungharn
Assistant Professor Dr. Samarn Ekkapim

Year : 2020

ABSTRACT

The objectives of the study were: 1) to develop learning activities of English reading aloud skill with phonics by using Davies' Instructional model 2) to compare the reading aloud skill after learning through the developed activities to the criteria 70%, 3) to study the English reading aloud skill retention. 4) to examine students' satisfaction towards learning English reading aloud skill. The samples were 25 students who were studying in the 2nd semester of the academic year 2016 at Thakonyangpittayakom school, received from the cluster random sampling. The research instruments were: 1) 12 lesson plans, 2) an English reading aloud skill test, 3) an students' learning satisfaction questionnaire. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation, and t-test. (one simple t-test and dependent t-test)

The finding were: 1) the learning activities were considered to be at the highest level ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.21) 2) the average score of English reading aloud test was 22.00. It was 73.33 percent which was significantly more than the 70 percent of the criteria. ($\bar{X} = 22.00$, S.D. = 2.20) 3) the students displayed their English reading aloud skill retention after learning through the developed activities. 4) the students were satisfied with the developed activities at a high level. ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.25)

Keywords: English reading aloud skill, Phonics, and Davies' Instructional model

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาให้คำแนะนำและเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหารอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เมตตากรุณา เอาใจใส่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาดรา สหัสทัศน์ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว, อาจารย์ ดร.ปิ่นณัพงษ์ ภูนาพรรณ, อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทรประทักษ์, อาจารย์ณัฐธิดา กลางประชา, และคุณครูรัตนพร บุญท้าว ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย ได้ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์งานวิจัยนี้สมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน ทั้งยังเป็นกำลังใจให้เสมอมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ปีการศึกษา 2559 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในขั้นตอนการทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจงานวิจัยสำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอโน้มบอุชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาวลลิตา ทองรัตน์

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7
2.2 การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	21
2.3 การสอนด้วยวิธีโฟนิกส์.....	24
2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies).....	29
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้.....	31
2.6 การประเมินภาคปฏิบัติ.....	36
2.7 ความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียง	38
2.8 ความพึงพอใจ	39
2.9 บริบทโรงเรียน	44
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	48
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
3.3 การสร้างและหาคุนภาพเครื่องมือ	49
3.4 รูปแบบการวิจัย	56
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	58
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	58
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	62
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	62
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุป	67
5.2 อภิปรายผล	67
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือ.....	78
ภาคผนวก ข การหาคุนภาพเครื่องมือ.....	97
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ผลการวิจัย	113
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	121
ประวัติผู้วิจัย.....	129

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล 10
2.2	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ 13
2.3	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน 15
2.4	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ 16
2.5	มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 17
2.6	มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน 18
2.7	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม 18
2.8	มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก 19
3.1	เนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้ 51
3.2	ตารางจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในแบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์..... 54
3.3	แบบแผนการทดลองแบบ One Group Posttest Only Design 57
4.1	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 63
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ 64

ตารางที่	หน้า
4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ หลังเรียน 14 วัน โดยใช้การทดสอบที (t-test Dependent Sample)	64
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	65
ข.1 คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	100
ข.2 ผลประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับประเมินทักษะ การอ่านออกเสียง วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	106
ข.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ...	111
ค.1 คะแนนสอบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียน	114

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปีพุทธศักราช 2562 ประชากรทั่วโลกกว่า 1,270 คน สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ทั้งในฐานะภาษาแม่และภาษาที่สอง นับเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก (ดัลฟิน, 2019) ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาทางการของโลกที่แต่ละประเทศใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับองค์กร จนถึงระดับรัฐบาล เพื่อปฏิสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคม การถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจ และก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ ความคิดในบริบทของโลก นอกจากนี้ยังช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและเชื้อชาติที่มีความแตกต่างกัน

สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างมาก โดยถือเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการสื่อสาร การศึกษา และโดยเฉพาะการประกอบอาชีพ ภาษาอังกฤษเพิ่มโอกาสการได้รับเข้าทำงาน จะเห็นได้จากการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการส่งออก และการขนส่งติดต่อกับต่างประเทศ (แสงระวี ตอนแก้วบัว, 2558) ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงเป็นการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในปัจจุบัน

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้นอย่างต่อเนื่อง โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนนั้นสามารถใช้อังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การประกอบอาชีพ การศึกษาต่อ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม สร้างศักยภาพนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดความรู้สึกและทัศนะของตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (ONET) วิชาภาษาอังกฤษ ในปี 2558 คะแนนเฉลี่ยของทั้งประเทศ คือ 24.98 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นหนึ่งในสี่ของคะแนนเต็มสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนยังคงประสบปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและต้องการการปรับปรุงพัฒนาอย่างเร่งด่วน สอดคล้องกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2558 คิดเป็นร้อยละ 32.41 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 และหลังจากการสังเกตพฤติกรรม การเรียนผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นความสามารถเบื้องต้นของการอ่านและการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้พื้นฐานเรื่องระบบเสียงของตัวอักษร ทั้งสระและพยัญชนะจึงทำให้อ่านสะกดคำไม่ได้ ออกเสียงคำศัพท์ผิดพลาด ส่งผลให้นักเรียนเกิดความไม่มั่นใจในการอ่านและออกเสียง จำคำศัพท์ได้เข้าสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จและขาดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้การอ่านออกเสียง เป็นพื้นฐานที่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองควรเรียนรู้ เนื่องจากจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น และกว่าร้อยละ 85 ของคำในภาษาอังกฤษเป็นการสะกดและการอ่านออกเสียงตามเสียงที่พูดออกมา การสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการออกเสียงตามหลักศาสตร์ที่ถูกต้องนั้น ถือเป็น การสร้างพื้นฐานการอ่านและการสะกดคำอย่างถูกต้องด้วยตนเอง (Talbot, 1997) การสอนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มีการนำวิธีโฟนิกส์ (Phonics) มาใช้โดยเริ่มจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษร การถอดเสียงพยัญชนะ ออกมาผสมกัน ทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำ และอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์จะสามารถลดความซับซ้อนในการอ่านได้อย่างดี (Waugh, Warner, and Waugh, 2016) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการนำวิธีโฟนิกส์มาใช้ คือ พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างถูกต้องสามารถพัฒนาต่อยอดความสามารถในการอ่านได้คล่อง จำคำศัพท์ได้เร็ว (Bald, 2007)

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกซ้ำๆจนเกิดความชำนาญ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นทักษะอาศัยความสม่ำเสมอในการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญ ต้องอาศัยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านการปฏิบัติ จนสามารถทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies) ที่มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติที่ประกอบด้วยทักษะ

ย่อย ๆ โดยนักเรียนต้องฝึกทักษะย่อย ๆ นั้นให้ได้ก่อน แล้วนำแต่ละทักษะย่อยมาปฏิบัติเชื่อมโยงกัน จนเกิดเป็นทักษะใหญ่ โดยกระบวนการสอนของรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสาธิต ขั้นสาธิตทักษะย่อย ๆ ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นให้เทคนิควิธีการเฉพาะ และขั้นให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (ทิตนา แคมมณี, 2558) ดังนั้นการนำวิธีการสอนโฟนิกส์มาจัดลำดับขั้นตอนการสอนให้เป็นไปตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นั้น นักเรียนจะเริ่มฝึกทักษะย่อย ๆ ตั้งแต่การอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษให้คล่องเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงสามารถอ่านสะกดคำศัพท์ทั้งคำ ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นั้นนักเรียนจะสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้น ๆ ได้ถูกต้อง

จากปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ผู้วิจัยมีความต้องการให้นักเรียนสามารถพัฒนาการทักษะอ่านออกเสียงด้วยวิธีโฟนิกส์ โดยดำเนินการฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนของทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงให้เกิดเป็นทักษะ และสามารถทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม BAJARHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

1.2.3 เพื่อศึกษาความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม มีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

1.3.2 นักเรียนมีความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ หลังเรียนไปแล้ว 14 วัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 90 คน ที่จัดแบบคละความสามารถ

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies)

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3) ความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

1.4.3 สถานที่และระยะเวลาการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies)” หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนฝึกการออกเสียงด้วยวิธีโฟนิกส์ เรียนรู้เสียงของพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ และวิธีการสะกดอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งคำ โดยการจัดการเรียนรู้จะดำเนินตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อย เชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ผู้สอนสาธิตการออกเสียงพยัญชนะ สระ และการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนสาธิตการออกเสียงพยัญชนะ สระ และการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติย่อย นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และสะกดคำศัพท์ตามเสียงสาธิตของผู้สอน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ผู้สอนบอกวิธีการออกเสียงพยัญชนะ และสระ ที่ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย เป็นทักษะที่สมบูรณ์ นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเอง

“คุณภาพของการจัดการเรียนรู้” หมายถึง ระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies) โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

“ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์” หมายถึง ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว โดยอาศัยความรู้เรื่องความสัมพันธ์ของเสียงพยัญชนะกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ และการสะกดคำเพื่อให้เกิดการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง คล่องแคล่ว การประเมินทักษะ ใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน

“เกณฑ์ร้อยละ 70” หมายถึง เกณฑ์ขั้นต่ำในการประเมินทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ นักเรียนที่มีคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ โดยอิงตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม นักเรียนที่มีคะแนนประเมินผลการเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการประเมิน

“ความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ” หมายถึง พฤติกรรมในการจดจำวิธีการอ่านออกเสียงโดยวิธีโฟนิกส์ได้หลังจากเรียนไปแล้ว 14 วัน โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงฉบับเดียวกับฉบับที่สอบหลังเรียน

“ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้” หมายถึง ความรู้สึกหรือความชอบของนักเรียนที่มีต่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ด้านเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประเมินได้โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามวิธีโฟนิกส์ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

1.6.2 ครูผู้สอนสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.6.3 โรงเรียนได้ข้อมูลสารสนเทศผลของการจัดการเรียนรู้ทักษะอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงบทเรียนและกิจกรรมในชั้นเรียนต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนรู้ การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
3. การสอนแบบโฟนิกส์
4. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies)
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การวัดและการประเมินผลทักษะการอ่านออกเสียง
7. ความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียง
8. ความพึงพอใจ
9. บริบทของโรงเรียน
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มุ่งพัฒนานักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนา นักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ได้กำหนดรายละเอียด ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ รวมถึง การประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 2.1

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟัง และอ่าน	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่าง ๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modal verb : should/ ought to/ need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The doses must be divided. (Passive Voice) - Direct/Indirect Speech - คำสันธาน (conjunction) and/ but/ or/ so/ not only...but also/ both...and/ as well as/ after/ because etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc. <p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (Skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน	

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6		<ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<p>ประโยคและข้อความการตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูด และการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although, however, in spite of.../ Logical connectives เช่น caused by/ followed by/ consist of. etc.</p>
	4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีการจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ การตีความ การใช้ skimming/ scanning/ guessing/ context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและ ยกตัวอย่าง เช่น I believe.../ I agree with... but.../ Well, I must say.../ What do you think of /about...?/I think/don't think...?/ What's your opinion about...?/ In my opinion.../</p> <ul style="list-style-type: none"> - if clauses - so...that/such...that

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - too to.../enough to... - on the other hand,... - other (s)/another/the other (s) - คำสันธาน (conjunctions) because/ and / so/ but/ however/because of/due to/owing to etc. - Infinitive pronouns: some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc. - Tenses: present simple/present continuous/ present perfect/past simple/future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 2.2

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	<p>1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ</p> <p>ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม</p> <p>2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม</p>	<p>ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p> <p>คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มี</p> <p>ขั้นตอนซับซ้อน</p> <p>ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น</p> <p>Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/Would you please...? Yes,../ Please do. /Certainly./ Yes, of course./Sure./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ If you like I could.../ What can I do to help?/ Would you like any help?/</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>Would you like me to help you?/ If you need anything, please.../ Is there anything I can do?/ I'll do it for you./ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.</p>
<p>ม. 4-6</p>	<p>4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม</p>	<p>คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน</p>
	<p>5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และ ข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล</p>	<p>ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า ทิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on... I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid I don't like.../I don't believe.../I have no idea.../ Oh no! etc.</p>

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 2.3

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 2.4

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	<p>1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางเหมาะกับระดับ ของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มา ของขนบธรรมเนียม และ ประเพณีของเจ้าของภาษา</p> <p>3. เข้าร่วม แนะนำ และจัด กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมอย่างเหมาะสม</p>	<p>การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ในการสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดง อาการต้อนรับหรือปฏิเสธ</p> <p>วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้า ของภาษา UNIVERSITY</p> <p>กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่น เกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจาก ภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครสั้น วัน ขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลน-ไทน์</p>

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 2.5

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 2.6

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกลง สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 2.7

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองเสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 2.8

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการ สืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการ เรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบ อาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็น ภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำ หนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่นปลิว ป้าย คำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่ สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ การ นำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.4 คุณภาพนักเรียน จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ
ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง
รูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ

รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.2 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

การอ่านโดยทั่วไปมี 2 ระดับ ได้แก่ อ่านได้ และ อ่านเป็น “อ่านได้” เป็นการอ่านในระดับอ่านออก สะกดคำได้ อ่านออกเสียงได้ ส่วน “อ่านเป็น” คือ การอ่านในระดับสูงสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน และคาดเดาความหมายได้

ปรีชา ช่างขวัญยืน (2540) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงเป็นการฝึกให้ออกเสียงคำได้ถูกต้อง ชัดเจน แม่นยำ และคล่องแคล่ว

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) อธิบายถึงการอ่านออกเสียงว่า มีกระบวนการเริ่มจากสายตา รับภาพและตัวอักษร แล้วส่งไปแปลความหมายที่สมอง สมองสั่งการให้ปากเปล่งเสียงออกมา

คณิงนิศย์ จันทุรัตน์ (2555) สรุปสิ่งที่ผู้อ่านต้องทำในการอ่านในทุกระดับไว้ว่า ผู้อ่านนั้น ต้องทำความเข้าใจภาษา และถอดรหัสสัญลักษณ์ตัวเขียนให้เป็นเสียงพูดได้ แม้จะไม่เปล่งเสียงออกมาก็ตาม และต้องรู้จักความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร

สรุปการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการถอดรหัสคำภาษาอังกฤษ และพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง และคล่องแคล่ว เกิดจากการฝึกฝนจนกระทั่งสามารถกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.2.2 ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2552) ได้รวบรวมปัญหาที่มักพบในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไว้ ดังนี้

1. อ่านไม่ออก (Wrong Decoding – ถอดรหัสตัวอักษรให้เป็นเสียงไม่เป็น)
2. อ่านช้า (Slow Reading)
3. อ่านตะกุกตะกัก (Choppy Reading)
4. อ่านออกเสียงไม่ชัด (Lack of Reading Accuracy)
5. อ่านไม่มีความรู้สึก (Reading without Expression)
6. อ่านคำใหม่ไม่ออก (New Words attack-poor)
7. ไม่รู้จักคำที่ใช้บ่อย ๆ ในภาษาอังกฤษ (Sight Word Recognition – poor)
8. แยกพยางค์ไม่เป็น (Inability to Segment Words into Syllables)
9. ไม่อ่านออกเสียงดัง (Avoid Reading Aloud)
10. จำสิ่งที่อ่านไม่ได้ (Poor Retention)

2.2.3 การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้น คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เมื่ออ่านคำศัพท์ได้ ออกเสียงคำศัพท์ถูกต้อง จะเป็นกุญแจที่นำไปสู่การเรียนรู้ข้อความ ประโยค ตลอดจนโครงสร้างทางภาษา ซึ่งมีนักการศึกษาได้สรุปการสอนคำศัพท์ ดังนี้

ศิธร แสงธนู และคิต พงศทัต (2521) ได้สรุปหลักในการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง เพราะคำในภาษาอังกฤษนั้นส่วนใหญ่ไม่ได้ออกเสียงตามตัวสะกดเสมอไป
2. ผู้สอนต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนต้องได้ใช้คำศัพท์นั้น ๆ ในโครงสร้างประโยคแบบต่าง ๆ ได้คล่องทั้งการพูดและการเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สถานการณ์ วัฒนธรรมและความนิยมของเจ้าของภาษา

พรสวรรค์ สิปโป (2550) ได้สรุปหลักในการสอนคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงและเขียนคำนั้น ๆ ให้ถูกต้อง
2. ให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์
3. ให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

และคล่องแคล่ว

4. ให้นักเรียนรู้ว่าคำศัพท์นั้น ๆ เป็นคำประเภทใด เช่น เป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

สถาบัน National Institute for Literacy ของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านอย่างถูกวิธีโดยเริ่มจากล่างไปบน (Bottom-up) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การสอนการตระหนักรู้และสามารถแยกหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษได้ (Phonemic awareness instruction)

2. การสอนการเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics instruction)

3. การสอนความคล่องแคล่วในการอ่าน (Fluency Instruction)

4. ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ (Vocabulary Instruction)

5. การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension instruction)

โดยพื้นฐานของการอ่านคล่องและชัด อยู่ที่ขั้นตอนที่ 1 และ 2 ซึ่งรวมกันจะเรียกเป็นภาษาไทยว่า “หลักสูตรถอดรหัสเสียงภาษาอังกฤษ”

ดังจะเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษนั้น ขั้นตอนแรกล้วนแต่เป็นการสอนให้นักเรียนนั้นสามารถออกเสียงให้ถูกต้องก่อน ไม่ว่าจะเริ่มจากเสียงของตัวอักษร หรือเสียงของคำศัพท์ ก่อนจะรู้ความหมายของคำศัพท์ ใช้คำศัพท์ในโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ตลอดจนสามารถนำประโยคไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

2.2.4 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

นักวิชาการและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้อธิบายความสำคัญของการเรียนรู้การอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

ชวนพิศ คงลิ้ม (2550) กล่าวว่า การอ่านออกเสียง จำเป็นสำหรับนักเรียนในเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการฝึกการออกเสียง การเน้นเสียงหนักเบาในประโยค จะช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการผสมคำ และอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง ฉะนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน

Laufer (1992, cited in Lightbown and Spanda, 2006) ได้กล่าวว่า การอ่านและความรู้คำศัพท์มีความสัมพันธ์กัน การอ่านเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการเรียนรู้คำศัพท์ และเมื่อรู้คำศัพท์มากและสามารถออกเสียงได้ถูกต้องย่อมทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างดี

Spangler (1995) กล่าวว่า การเรียนรู้การออกเสียง เป็นพื้นฐานที่ควรสอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเนื่องจากจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

Talbot (1997) กล่าวว่า ร้อยละ 85 ของคำในภาษาอังกฤษเป็นการสะกดและการอ่านออกเสียงตามเสียงที่พูดออกมา การสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ที่ถูกต้องนั้น ถือเป็นการสร้างพื้นฐานการอ่านและการสะกดคำอย่างถูกต้องด้วยตนเอง และควรสอนควบคู่ไปกับความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ด้วย

กล่าวโดยสรุป คือ การสอนอ่านควรเริ่มที่การสร้างให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำศัพท์ จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

2.3 การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

2.3.1 ความหมายของโฟนิกส์

พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด (2563) นิยาม โฟนิกส์ หมายถึง วิธีการสอนการอ่านจากความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและและรูปพยัญชนะ

Bald (2007) ให้ความหมายของ โฟนิกส์ ไว้ว่า คือ การสอนเรื่องเสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ รวมถึงวิธีการผสมคำ

Andonis and Hughe (2007, อ้างถึงใน สุทธิวรรณ ไชยเมือง, 2556) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ความรู้ทั้งเรื่องการแยกเสียง ผสมเสียง เพื่อให้การอ่านและการเขียนเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้นสำหรับนักเรียน

สรุปว่าโฟนิกส์ หมายถึง วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีความรู้เรื่องของเสียงตัวอักษร และสามารถผสมเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษให้เป็นคำ เพื่อช่วยในการพัฒนาการอ่านออกเสียงได้ ถูกต้องและชัดเจน

2.3.2 ประวัติความเป็นมา

โฟนิกส์ มีที่มาจากชาวโฟนีเซียนมีถิ่นอาศัยอยู่แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เมื่อประมาณ 1,000 ปีก่อนคริสตศักราช มีภาษา วัฒนธรรม และตัวอักษรที่ได้รับอิทธิพลมาจากอียิปต์ ตัวอักษรของโฟนีเซียนมี 22 ตัว ไม่มีสระ โดยตัวอักษรแต่ละตัวนั้นจะแทนแต่หน่วยเสียง เนื่องจากระบบการเขียนของโฟนีเซียนง่าย ไม่ซับซ้อน ต่อมาพบว่าตัวอักษรของ Phoenician ได้ปรากฏอยู่ในดินแดนใกล้เคียง เช่น แถบประเทศในตะวันตกเฉียงใต้ แถบเมดิเตอร์เรเนียน และซีลิเซีย เป็นต้น (Holmstedt, 2013) ชาวกรีกและชาวโรมันได้นำหลักการผันหน่วยเสียงในตัวอักษรจากชาวโฟนีเซียนมาใช้ ชาวกรีกได้นำตัวอักษรของชาวโฟนีเซียนมาใช้จนถึงปัจจุบัน แต่ตัวอักษรของชาวโรมันได้มีการปรับปรุงและมีการใช้แพร่หลายในยุโรปและสหราชอาณาจักร ต่อมาก็ถูกกำหนดให้เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ช่วงต้นของคริสตศักราช 1800-1809 นายฮอแลค แมน ได้แนะนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และโฟนิกส์ได้รับความนิยม หลายโรงเรียนเริ่มบรรจุโฟนิกส์ในการเรียนการสอน ต่อมาการสอนแบบ Look and Say คือ การสอนแบบจดจำเป็นคำ ๆ ได้รับความนิยมมากขึ้น แต่ในช่วงหลังพบว่านักเรียนในระดับเกรด 8 มีระดับเปอร์เซ็นต์ความสามารถในการอ่านเท่ากับนักเรียนเกรด 3 Look and Say จึงได้รับความนิยมน้อยลง ดังนั้นจึงมีการนำโฟนิกส์กลับมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อมา

2.3.3 หลักการของการสอนแบบโฟนิกส์

การอ่านออกเสียงเป็นหนึ่งในทักษะจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะต่างประเทศซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการอ่านเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การพูดสื่อสารได้ นักเรียนจึงจำเป็นต้องสามารถฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องหรือใกล้เคียงเจ้าของภาษา

การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้นแตกต่างกันตามการเรียนการสอนที่โรงเรียน มีทั้งเริ่มจากการท่องจำตัวอักษร a, b, c, ...z หรือการนำคำศัพท์มาช่วยในการท่องจำอย่าง a ant มด, b bird นก, c cat แมว, ... z zebra ม้าลาย เป็นต้น

การสอนแบบโฟนิกส์ มีหลักการสำคัญ คือ การสอนที่ให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เริ่มสอนให้นักเรียน แยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ หรือถอดรหัสเสียง เมื่อนักเรียน

สามารถถอดรหัสเสียงของพยัญชนะและสระแต่ละตัวได้แล้ว จึงจะนำหน่วยเสียงของพยัญชนะและสระแต่ละตัวมาผสมกันเป็นคำ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2553)

ตัวอย่างของการฝึกอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ คือ เริ่มจากให้นักเรียนเรียน a - z จากเสียงของตัวอักษรเอง โดยการออกเสียงตัว “a” เป็นเสียง “แอะ” และ “b” เป็นเสียง “เบอะ” เป็นต้น เมื่อออกเสียงคำว่า cat จะสะกด “ค-แอะ-ท” การเรียนจากเสียงหรือวิธีโฟนิกส์เช่นนี้คล้ายคลึงกับการเรียนของเจ้าของภาษา ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้จักเสียงของแต่ละตัวอักษร เป็นพื้นฐานในการผสมเสียงหรือสะกดคำ และเป็นประโยชน์ต่อการอ่านเขียนต่อไป

การสอนโฟนิกส์เปรียบเสมือนการให้เครื่องมือกับนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนรู้และเข้าใจโฟนิกส์ จะสามารถอ่านและเขียนได้เร็วขึ้น แม้กระทั่งการอ่านคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน นอกจากนี้การรู้โฟนิกส์จะทำให้นักเรียนรู้และจำคำศัพท์ได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสมองของนักเรียนจะพร้อมที่จะรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านโดยทำความเข้าใจกับคำศัพท์และบทอ่านต่อไป (Bald, 2007)

2.3.4 รูปแบบการสอนโฟนิกส์

Vacca, et al. (2003) แบ่งรูปแบบการสอนโฟนิกส์ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic Phonics Instruction) ฝึกให้นักเรียนรู้จักและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และนำไปสู่การวิเคราะห์ตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้จะยังไม่มีการสอนผสมเสียง
2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic Phonics Instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดจากการวิเคราะห์เสียง โดยนักเรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และเทียบเคียงกับการออกเสียงคำที่รู้แล้ว เช่น cat, rat, hat มี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำที่ไม่รู้จัก
3. วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics Instruction) เป็นวิธีการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว จากนั้นจึงสอนการผสมเสียงตัวอักษรเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้ จุดประสงค์หลักของการสอนแบบนี้คือ นักเรียนสามารถใช้ความรู้ของเสียงตัวอักษรแต่ละตัวและการผสมเสียงจนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้น ๆ ได้ด้วยตัวเอง

4. วิธีการสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary Phonics Instruction) เป็นการสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมารวมเข้าด้วยกัน เน้นให้นักเรียนอ่านเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความหลากหลาย

สาเกต ทองเที่ยง (2557) ได้สรุปรูปแบบของการสอนโฟนิกส์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics หรือ Implicit) นักเรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรจากคำทั้งคำก่อน จะไม่มีการแยกเสียงที่ประกอบเป็นคำนั้นออกจากกัน

2. การสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์คำ (Synthetic phonics หรือ Explicit) นักเรียนจะเรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัว และนำมาประสมกัน

เช่นเดียวกับ Deevyanka (2016) แบ่งรูปแบบของการสอนโฟนิกส์ออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1. การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (Implicit) เป็นวิธีการเรียนโฟนิกส์จากบนลงล่าง โดยนักเรียนวิเคราะห์คำศัพท์แล้วจึงจำรูปแบบการสะกดคำของคำนั้น ๆ

2. การสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์คำ (Explicit) เป็นวิธีการเรียนโฟนิกส์จากล่างขึ้นบนกล่าวคือ นักเรียนเรียนเสียงพยัญชนะจากนั้นผสมเสียงจนเกิดเป็นพยางค์และคำต่อไป

สรุปได้ว่า รูปแบบของการสอนโฟนิกส์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics) นักเรียนเรียนรู้การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำ โดยจะยังไม่มีการผสมเสียง และการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) นักเรียนเรียนเสียงของแต่ละตัวอักษรและการผสมเสียงเพื่อให้อ่านได้เป็นคำ กล่าวคือ เน้นการอ่านออกเสียง ในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยเลือกรูปแบบการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์มาใช้ ซึ่งจะส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้ดี

2.3.5 ขั้นตอนวิธีสอนโฟนิกส์

สถาบัน Nation Institute for Literacy ของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอวิธีสอนโฟนิกส์ที่เรียกว่า “The research building block on how to teach children to read” (2552) มีขั้นตอนในการสอนอ่านแบบล่างไปบน (Bottom Up) ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างการรับรู้ รู้จัก และแยกหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 ให้ความรู้การเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียง

ขั้นตอนที่ 3 สอนอ่านออกเสียงให้คล่อง

ขั้นตอนที่ 4 การสอนความหมายของคำศัพท์

Fitzgerald (1967) เสนอขั้นตอนพื้นฐานสำคัญในการสอนโฟนิกส์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษรและตัวอักษร

ขั้นตอนที่ 2 สอนการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 การเรียนรู้การสร้างคำ

การนำวิธีการสอนโฟนิกส์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ย่อมแตกต่างกันตามสภาพของนักเรียน ดังนั้นหลังจากผู้วิจัยวิเคราะห์ความรู้ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคมแล้ว จึงเลือกนำวิธีการสอนโฟนิกส์ของ Fitzgerald มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นขั้นตอนการสอนความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร และการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.3.6 ลำดับขั้นในการสอนเสียง

ลำดับขั้นในการสอนเสียงต่าง ๆ Hughes (1972, อ้างถึงใน สุทธิวรรณ ไชยเมือง, 2556) ได้เสนอความเห็นไว้ว่า ควรเริ่มสอนจากเสียงที่เปล่งง่ายและไม่ซับซ้อนก่อน ตามลำดับดังนี้

1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ t, b, n, r, m, d, s, c, p, g

2. เสียงสระ

2.1 สระหน้า ได้แก่ a, e, i, o, u

2.2 สระกลาง ได้แก่ a, e, i, o, u

2.3 เสียงท้าย ได้แก่ y

3. เสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ l, y, h, w, j, k, z

4. เสียงพยัญชนะประสม ได้แก่ ch, sh, th, wh, gu

5. เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ได้แก่ st, sp, sc, sk, sm, sn, sw, Br, cr, dr, tr, gr, fr

Bl, pl, pl, fl, gl

6. เสียงสระประสม ได้แก่ ai, ay, oi, oy, oo, oa, ow ou, ee, ue, ei, ie, er

สุทธีวรรณ ไชยเมือง (2556) ได้จัดลำดับขั้นตอนการสอนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเบื้องต้นโดยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ตามเสียงของสระเดี่ยวไว้ 12 ลำดับ ดังนี้

1. เสียง / I /
2. เสียง / i:/
3. เสียง / e/
4. เสียง /æ/
5. เสียง /ə/
6. เสียง /ɜ:/
7. เสียง /ʌ/
8. เสียง /ɑ:/
9. เสียง /ʊ/
10. เสียง /u:/
11. เสียง /ɔ/
12. เสียง /ɔ:/

การสอนเสียงที่เป็นลำดับขั้นจากง่ายไปยาก สามารถส่งเสริมความสามารถในการเรียนโฟนิกส์ของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานในการรู้เสียงและการผสมเสียงอย่างง่ายแล้ว จึงเป็นประโยชน์ในการผสมเสียงพยัญชนะ หรือสระที่มีความซับซ้อนที่มากขึ้น

2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies)

2.4.1 แนวคิดของทฤษฎี

ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้นักเรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น โดยมีจุดประสงค์ของรูปแบบ เพื่อมุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก (ทิสนา แชมณี, 2558)

2.4.2 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้นักเรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้นักเรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้นักเรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ความเร็วปกติ ก่อนการสาธิตครูควรเน้นให้นักเรียนสังเกตทุกกระบวนการ ทุกขั้นตอนชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อนักเรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแบ่งทักษะหรือการกระทำแต่ละขั้นแต่ละตอนให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้นักเรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งนักเรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

2.4.3 การนำรูปแบบไปใช้

การนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้บังเกิดผลดี ต้องมีการวิเคราะห์งานปฏิบัติเพื่อแยกแยะออกเป็นงานปฏิบัติย่อย ๆ ที่สัมพันธ์กัน แล้วนำเข้าสู่กระบวนการออกแบบการเรียนการสอนตามขั้นตอนกระบวนการของรูปแบบ เป้าหมายของรูปแบบนี้คือการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานย่อยๆ แต่ผลงานจนเกิดทักษะ ความชำนาญ ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติงานโดยรวมของสิ่งนั้นได้อย่างมีคุณภาพ

สรุปคือ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีเป้าหมายเฉพาะที่เป็นทักษะปฏิบัติ คือ ฝึกปฏิบัติทักษะย่อยๆ เพื่อรวมเป็นทักษะใหญ่ และปฏิบัติซ้ำจนมีทักษะความชำนาญในงานปฏิบัติ นั้น ๆ เดวิสให้ความสำคัญกับการแยกแยะงานปฏิบัติออกเป็นย่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติงานย่อย ๆ นั้นให้เกิดทักษะความชำนาญ นำไปสู่การเกิดทักษะปฏิบัติงานโดยรวมของสิ่งนั้นได้อย่างดี

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ทำให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญของนักเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการทางสมอง ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงต้องเปลี่ยนจุดเน้นจากสิ่งที่สอนมาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ การนำมามาตรฐานไปเชื่อมโยงกับหลักสูตรจนถึงการนำหลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนนั้นต้องมีความเหมาะสมกับระดับชั้นและศักยภาพของนักเรียน การจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องสอดคล้องกับหลักสูตร วิธีการสอนและการประเมินผล

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ผู้สอนได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นการเตรียมการ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ (สมาน เอกพิมพ์, 2560)

แผนการจัดการเรียนรู้ คือ ผลการเตรียมการอย่างเป็นรูปธรรมของการแปลงหลักสูตรสู่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน ดังนั้นการจัดทำแผนการเรียนรู้จึงต้อง ออกแบบให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย ยั่งยืน และสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ อย่างแท้จริง ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อให้สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การนิเทศ หรือการบริหารจัดการ การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ (ชวลิต ชูกำแหง, 2553)

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียน การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อ การจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่า จะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด ใช้สื่ออะไรและวัดผลอย่างไร (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2553)

แผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นหลักฐานเอกสารแสดงความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียน การสอนซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้จะแสดงถึงการเตรียมตัว ล่วงหน้าของผู้สอนในการวางแผนการปฏิบัติการสอนในองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน อย่างเป็นระบบ บ่งชี้ถึงความเป็นผู้สอนมืออาชีพ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่ง ซึ่งการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีประโยชน์ดังต่อไปนี้ (สมานเอกพิมพ์, 2560)

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเอาเทคนิค วิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม
2. ส่งเสริมให้ผู้สอนเกิดการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน การใช้สื่อ เทคโนโลยี การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับผู้สอนผู้สอนในการนำไปปฏิบัติการสอนได้อย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของผู้สอนผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนผู้สอนที่จัดเตรียมขึ้นก่อนทำการสอน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะต้องจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และมีองค์ประกอบสำคัญได้แก่ เนื้อหา สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดย

องค์ประกอบเหล่านี้ต้องครบถ้วนสอดคล้องกัน ผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ทำให้ นักเรียนได้พัฒนาคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

จิรภัทร แก้วกู่ (2547) ได้กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการมองล่วงหน้า และเตรียมการกำหนดขั้นตอน แนวทาง และวิธีปฏิบัติงานในอนาคต เพื่อให้สำเร็จดังวัตถุประสงค์ ว่า

1. ใคร
2. ทำอะไร
3. ที่ไหน
4. เมื่อไร
5. อย่างไร

โดยนัยนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร ระบบการดำเนินงานที่จะต้องมีความชัดเจน เวลา กิจกรรม แหล่ง – สื่อการเรียนรู้ และ ผู้รับผิดชอบที่แน่นอน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้สามารถคาดหวังได้ 3 ระยะ คือ

1. ก่อนการนำไปใช้ ตรวจสอบได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่ และสิ่งใดยังบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข
2. ระหว่างนำไปใช้ สามารถสังเกตแล้วบันทึกผลการดำเนินการทั้งในแง่ความสำเร็จ ความล้มเหลว และแนวทางแก้ไข
3. เมื่อสิ้นสุดการใช้ สามารถตรวจสอบได้ว่าการวางแผนการจัดการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จอย่างไรบ้าง เช่น

- 3.1 เวลาในแผนการจัดการเรียนรู้ มากหรือน้อยไป
- 3.2 มาตรฐานกลุ่มช่วงชั้นสาระการเรียนรู้ บรรลุหรือไม่
- 3.3 สื่อการเรียนรู้ ตรง ไม่ตรง ประหยัด หรือสิ้นเปลืองอย่างไร
- 3.4 กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

รายการต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ หากผู้สอนไม่ได้เขียนแสดงข้อมูลทั้งหมดไว้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ย่อมไม่สามารถตรวจสอบประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ศุภลักษณ์ ทองจีน (2560) องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้เสนอรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด
2. จุดเน้นที่ต้องพัฒนาผู้เรียน
3. ความคิดรวบยอด
4. เนื้อหา/ สาระการเรียนรู้
5. จุดประสงค์การเรียนรู้
6. สมรรถนะสำคัญสำหรับผู้เรียน
7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. ชิ้นงาน/ ภาระงาน
9. กิจกรรมการเรียนรู้
10. สื่อ อุปกรณ์การสอน
11. การวัดและประเมินผล
12. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา
13. บันทึกหลังสอน
14. ข้อเสนอแนะของผู้ที่รับมอบหมายในเทศ
15. ข้อเสนอแนะ/ รับรองของผู้บริหารสถานศึกษา

ชนาธิป พรกุล (2552) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)
7. การวัดผลและประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้อง
 เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้อง ของ
 องค์ประกอบต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

มนสิข สุทธิสมบุรณ์ (2552) ได้นำเสนอองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. จุดประสงค์นำทาง
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. สื่อ
8. การวัดและประเมินผล
9. แหล่งเรียนรู้
10. กิจกรรมเสนอแนะ
11. บันทึกผลหลังสอน

2.5.4 ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2552) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มี 2 ประเภท ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ เป็นแผนที่ระบุเฉพาะกิจกรรมหลัก ๆ
 ที่ผู้สอนหรือนักเรียนทำ โดยไม่มีรายละเอียด เป็นการเขียนเค้าโครงว่า ใน 1 หน่วยการเรียนรู้ ผู้สอน
 และนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง แต่ไม่ได้บอกว่าทำอย่างไร ผลของการกระทำหรือผลการเรียนรู้ที่เขียน
 ไว้กว้าง ๆ ไม่ลงลึกถึงพฤติกรรม ก่อนทำการสอนควรเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมงหรือครั้ง เป็นแผนที่ระบุทั้งกิจกรรมหลัก
 กิจกรรมย่อย และวิธีทำกิจกรรมเหล่านั้น รวมทั้งมีการยกตัวอย่างและการถามคำถาม เมื่อจบบทเรียน
 นักเรียนต้องแสดงผลการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์

2.5.5 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ฝ่ายจัดประสบการณ์วิชาชีพผู้สอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (2557)
 กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีกระบวนการ ดังนี้

2.5.5.1 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา สารระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค หรือหน่วย การเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการ จัดการเรียนรู้

2.5.5.2 วิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้ ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

2.5.5.3 วิเคราะห์สารระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับ บริบทของนักเรียน ชุมชน และท้องถิ่น

2.5.5.4 วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ

2.5.5.5 วิเคราะห์กระบวนการประเมิน โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้

2.5.5.6 วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้ง ในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

จากการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้อง ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา สารระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค หรือหน่วยการเรียนรู้ ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ชุมชน และท้องถิ่น โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.6 การประเมินภาคปฏิบัติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มาตรฐานและตัวชี้วัด เป็นเป้าหมายปลายทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมของตัวชี้วัดแต่ละตัวสามารถ แบ่งได้ออกเป็น 3 ประเภท คือ ความรู้ (Knowledge) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) และ ทักษะกระบวนการ (Process and Skill) ซึ่งตัวชี้วัดที่บ่งบอกลักษณะของพฤติกรรมที่เป็นทักษะ กระบวนการ จะต้องใช้การประเมินภาคปฏิบัติในการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน

2.6.1 การประเมินทักษะการอ่านออกเสียง

การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้นักเรียนและผู้สอนได้ทราบว่าการเรียนการสอนนั้น ๆ มีประสิทธิภาพเพียงใด สนิท สัตโยภาส (2532) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการออกเสียงที่ดีที่สุดคือให้นักเรียนได้พูดออกเสียงจริงๆ” ทั้งนี้การอ่านออกเสียงเกี่ยวข้องกับทักษะที่สำคัญ 2 ประการ คือ การอ่านและการออกเสียง โดยการอ่านนั้น นักเรียนจะต้องสามารถตระหนักรู้หน่วยเสียงของพยัญชนะนั้นๆ จากนั้นสามารถออกเสียงตัวอักษรนั้นได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่นักเรียนต้องสามารถผสมเสียงพยัญชนะจนเกิดเป็นคำขึ้นได้

สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) ได้เสนอหัวข้อที่ใช้ประเมินการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีโฟนิกส์ไว้ 4 ประเด็น ได้แก่ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ อ่านออกเสียงสระ อ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ บอกความหมายของคำศัพท์

สำหรับการประเมินการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการสอนโฟนิกส์รูปแบบสังเคราะห์คำ ที่เน้นการอ่านออกเสียงและการผสมคำ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มหัวข้อประเมินเรื่องการอ่านสะกดคำ รวม 5 ประเด็น ได้แก่

1. ออกเสียงพยัญชนะต้นคำ
2. ออกเสียงสระ
3. ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ
4. อ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งคำ
5. บอกความหมายของคำศัพท์

2.6.2 เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในกาทำวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ขึ้นเพื่อประเมินความถูกต้องในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พยางค์เดียว โดยประเมินจากเสียงพยัญชนะต้นคำ สระ พยัญชนะท้ายคำ การอ่านออกเสียงท้ายคำ และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ 30 คำ คำละ 1 คะแนน

2.7 ความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียง

ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นการทำงานของจิตใจเชื่อมโยงไปถึงพฤติกรรม มีพื้นฐานจากการจำ การเรียนรู้ในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาหากไม่มีการทบทวนหรือฝึกใช้อย่างสม่ำเสมอจะไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง

2.7.1 ความหมายของความคงทน

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2541) กล่าวว่า ความคงทนทางการเรียนรู้ หมายถึง การรวบรวม ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

Adam (1998, อ้างถึงใน ชัยพร วิชชาวุธ, 2540) กล่าวว่าความคงทนทางการเรียนรู้ คือ การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือทักษะความสามารถที่จะระลึกได้ ต่อสิ่งที่เราเคยเรียนหรือเคยมีประสบการณ์ หลังจากที่ได้ทิ้งระยะไว้ระยะหนึ่ง

Atkinson and Shiffrin (1968) ช่วงเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวเป็นความจำระยะยาวใช้เวลาประมาณ 14 วันหลังจากการเกิดเรียนรู้จากทฤษฎี

(Ausubel, 1963) ให้ความหมายของความคงทนว่า เป็นกระบวนการที่เกิดได้จากการเรียนรู้ ในลักษณะเด่น เก็บเอาเนื้อหาสาระและความรู้ไว้ แต่การจะจดจำสิ่งที่ยังมาแล้วหรือเก็บประสบการณ์ ที่ได้เรียนรู้มาแล้วว่าในสมองมากขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญคือกระบวนการเรียนรู้

สรุปได้ว่าความคงทนหมายถึงสิ่งที่จดจำไว้ในหน่วยความจำความสามารถที่จะระลึกถึงสิ่ง ที่เราเคยเรียนหรือปฏิบัติในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์เรียนรู้มาแล้วหลังจากที่เรียกว่าเวลาไประยะหนึ่ง ถ้าสิ่งนั้นได้รับการทบทวนเป็นประจำจะกลายเป็นความจำระยะยาว และเป็นทักษะเกิดขึ้นกับคนที่คงทน

2.7.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคงทน

สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) กล่าวว่า ปัจจัยที่จะนำไปสู่การเกิดความคงทนนั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการในการสร้างความคงทน โดยเริ่มที่การรับสารโดย จำ รู้สึก สัมผัส โดยที่สารนั้นยังไม่มี ความหมายใด สารจะเข้าไปสู่ความจำระยะสั้น ซึ่งผู้รับสารสามารถจดจำสารได้ในปริมาณที่จำกัด จากนั้นถ้ามีการจัดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งกับสารที่ได้รับซ้ำ ๆ มาก ๆ เช่น การฝึกฝนหรือทบทวน สารก็จะเข้าสู่ความจำระยะยาวหรือจะเกิดเป็นความคงทน

ปารีชาติ แม่นแย้ม (2545) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความคงทนในกาจำนั้น ได้แก่

1. ทักษะคิดและความสนใจของนักเรียน ถ้านักเรียนมีความสนใจอยู่กับสิ่งใดแล้ว มักจะสามารถจดจำสิ่งนั้นได้ง่าย หรือกระทำสิ่งนั้นๆ ได้ดี
2. การฝึกฝน ถ้านักเรียนฝึกฝนหรือทบทวนสิ่งที่เรียนรู้อยู่เสมอ
3. ระยะเวลา ระยะเวลาส่งผลต่อการจำหรือความคงทน หากทิ้งเวลานาน สิ่งที่เคยเรียนรู้ก็สามารถลืมเลือนไปได้

พรภิมล ระวังการ (2549, อ้างถึงใน สุทธิวรรณ ไชยเมือง, 2556) ได้รวบรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อความคงทนในการจำไว้ดังนี้

1. สถิติปัญญา มีผลต่อความจำ ความเข้าใจด้านภาษา ความสามารถในการแก้ไข ปัญหา เป็นต้น
2. ปฏิกริยาทางอารมณ์ เกิดขึ้นจากประสบการณ์ส่วนตัว เช่น เหตุการณ์ที่ทำให้ดีใจ ที่สุด หรือเป็นทุกข์อย่างมาก
3. ความสนใจในเรื่องที่ต้องการรู้ ย่อมส่งผลโดยการจำซึ่งเรื่องที่สนใจได้ไม่ยาก

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคงทน เกี่ยวข้องกับความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญ หากมีความสนใจมากก็เป็นเรื่องง่ายจะทำให้เกิดความจำต่อสิ่ง ๆ นั้นได้ดี กอปรกับการฝึกฝนหรือทบทวนความจำหรือปฏิบัติสิ่งนั้นบ่อย ๆ ก็จะทำให้ส่งผลให้เกิดความคงทนในความจำหรือการปฏิบัติสิ่งนั้น

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.8 ความพึงพอใจ

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ ความพอใจ ความรู้สึกเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อการบริการ หรือการปฏิบัติงาน ที่ได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีขวัญและกำลังใจ มุ่งมั่นที่จะทำงานจนประสบความสำเร็จ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความก้าวหน้า อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของแต่ละบุคคลนั้นไม่มีที่สิ้นสุด และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมของบุคคล ซึ่งบุคคลมีโอกาสปึงพอใจในสิ่งที่ไม่พึงพอใจมาก่อน

จากการศึกษาค้นคว้างานเอกสารเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และมีผู้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ (Satisfaction) ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจหมายถึง พพอใจ ชอบใจ

ชรีณี เดชจินดา (2536) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือลดลงหากความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2539) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความรู้สึกของบุคคล ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมุ่งมั่นที่จะทำงาน

Good (1973) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึงสภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

Vroom (1964) กล่าวว่าไว้ว่า ความพึงใจ ทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น สามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งความพึงใจ ทัศนคติ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ๆ ส่งผลให้เกิดทัศนคติเชิงบวกซึ่งแสดงให้เห็นความพึงพอใจในสิ่งนั้น ส่วนทัศนคติเชิงลบแสดงให้เห็นถึงความไม่พึงพอใจ

Wolman (1973) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเชิงบวก ซึ่งทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจต่อการทำกิจกรรมสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนประสบความสำเร็จ

2.8.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากการศึกษาค้นคว้างานเอกสารเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องความพึงพอใจ (Satisfaction) ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Theory) ซึ่งเป็นนักวิจัยชาวอังกฤษ ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการ และความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อความต้องการ

ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ มาสโลว์ได้แบ่งทฤษฎีความต้องการตามลำดับชั้นสมมติฐาน 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นจึงจะมีอิทธิพลจูงใจต่อไป

2. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับชั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ ในเมื่อความต้องการชั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการชั้นสูงก็จะตามมา มาสโลว์ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับ ดังนี้

2.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อนและความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อ ความต้องการทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย ในด้านนี้โดยปกติแล้วองค์กรทุกแห่งมักจะตอบสนองความต้องการของแต่ละคน ด้วยวิธีการทางอ้อม คือ การจ่ายเงินค่าจ้าง

2.2 ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการต่อไปที่มากขึ้น ทั้งด้านความมั่นคง ความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย จิตใจ ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ ส่วนความมั่นคงนั้น หมายถึง ความต้องการความมั่นคงในการดำรงชีวิต

2.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ความต้องการทางสังคม เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการทางด้านนี้จะเป็นความต้องการในการที่สามารถอยู่ร่วมกัน และการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและมีความรู้สึกว่าตนเองนั้นมีบทบาท และสามารถเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม

2.4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการชั้นต่อมาจะเป็นความต้องการที่มีผลต่อความคิด ความมั่นใจของตน ดังนี้คือ ความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความรู้ ความสามารถ และความสำคัญในตัวเอง รวมตลอดทั้งความต้องการที่เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรือต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยกย่อง ชื่นชมในความรับผิดชอบในความสามารถ และหน้าที่การงานในชีวิตประจำวัน

2.5 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization or Self-Realization) ลำดับขั้นตอนความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ก็คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนมุ่งหมายไว้ หรือทำตามความฝัน และความทะเยอทะยานของตนจะได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงสุดในความรู้สึกของตนเอง

ดังนั้น จากทฤษฎีกล่าวได้ว่ามนุษย์มีความต้องการ และความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด แม้เมื่อความต้องการใดๆ ได้รับการตอบสนองแล้ว แต่ยังคงมีความต้องการอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเพิ่มเติมเรื่อย ๆ ตามประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม หรือเหตุการณ์ใดๆที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งความต้องการนั้นเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของมนุษย์

2.8.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ไพศาล วรคำ (2558) กล่าวว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใช้ถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือใช้สอบถามพฤติกรรมการปฏิบัติ คุณลักษณะและบุคลิกภาพ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนตอบหรือเลือกคำตอบที่จัดไว้ให้

2.8.3.1 ประเภทของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนั้นจำแนกได้หลายประเภทตามเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ซึ่งในวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอประเภทของแบบทดสอบโดยการจำแนกตามลักษณะของมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ในการวัดที่นำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามมีหลายลักษณะ ส่วนใหญ่ตั้งชื่อตามผู้คิดมาตรนั้นขึ้นมา ลักษณะของมาตราประมาณค่าที่ผู้วิจัยเลือกใช้ ดังนี้

มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scales) ส่วนใหญ่จะใช้ถามความรู้สึกหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกระดับความรู้สึกจากมากไปหาน้อย เช่น “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วย” “ไม่แน่ใจ” “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” โดยกำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 สำหรับข้อความเชิงบวก (Positive Statements) เช่น อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และกำหนดคะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 สำหรับข้อความเชิงลบ (Negative Statements) เช่น อาชีพครูเป็นอาชีพที่ด้อยต่ำ เป็นต้น การแปลผลให้รวมคะแนนทั้งหมดของแบบวัด ถ้ามีคะแนนสูงแสดงว่ามีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางบวกสูง ข้อบกพร่องที่สำคัญของมาตรวัดของลิเคิร์ตคือ คะแนนที่ให้ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเพียงลำดับความคิดเห็น ไม่สามารถบอกได้ว่าอันดับความคิดเห็นที่ต่างกันมีระยะห่างกันเท่าใด เช่น “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ซึ่งมีคะแนนเป็น 5 กับ “เห็นด้วย” ที่มีคะแนนเป็น 4 สองระดับนี้มีคะแนนแตกต่างกัน

เป็น 1 แต่ระยะห่างนี้ไม่มีความหมายใด ๆ ในเชิงปริมาณ ทราบเพียงแต่ว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” นั้นมากกว่า “เห็นด้วย” เท่านั้น

2.8.3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามมีรายละเอียดของขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

- 1) ระบุตัวแปรและกลุ่มประชากรที่จะศึกษา
- 2) กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการวัด
- 3) ระบุวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งต้องพิจารณาถึงธรรมชาติของตัวแปรที่ศึกษา

ธรรมชาติของกลุ่มประชากรเป้าหมาย และทรัพยากรที่มีอยู่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4) เลือกรูปแบบของแบบสอบถามที่ต้องการ
- 5) ร่างคำถามที่ต้องการถาม โดยการวางโครงสร้างของแบบสอบถามคร่าว ๆ

ให้ครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการถาม เขียนข้อคำถามและเรียงลำดับคำถามก่อนหลังให้เหมาะสม

6) นำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านจิตวิทยา ด้านการวัดและประเมินผล หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อความมั่นใจในข้อคำถามว่าสามารถวัดตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้ เว้นแต่ผู้วิจัยจะมีความเชี่ยวชาญในการสร้างเครื่องมืออยู่แล้ว

7) ทดลองใช้แบบสอบถาม โดยอาจเริ่มการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถาม และเก็บข้อมูลอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นก็เขียนคำชี้แจงและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ประมาณ 30 – 50 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และพิจารณาเวลาที่เหมาะสมในการตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้เครื่องมือต้องเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แต่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

8) พิจารณาคัดเลือกหรือปรับปรุงแบบสอบถามในกรณีที่มีความเชื่อมั่นต่ำ โดยอาจมีการตัดข้อคำถามบางข้อหรือเพิ่มข้อคำถามตามความเหมาะสม แต่ต้องคงข้อคำถามที่ครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการวัดหรือตัวแปรที่ต้องการศึกษา ปรับปรุงคำถามและกลุ่มตัวเลือกให้ชัดเจนเหมาะสม ปรับปรุงคำชี้แจง เขียนจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ขอความร่วมมือในการตอบ ตลอดจนให้สัญญาต่าง ๆ ที่จะรักษาความลับของผู้ตอบ

9) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีจดหมายนำส่ง และวิธีการส่งแบบสอบถาม กลับคืน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยแบบมาตรวัดของ (Likert Scales) เป็นข้อคำถามเชิงบวก 5 ระดับ โดยใช้ความพึงพอใจ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรม 3) ด้านสื่อและอุปกรณ์ และ 4) ด้านการประเมินผล

2.9 บริบทของโรงเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเลือกโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เป็นโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง โดยมีความเป็นมาพอสังเขปดังนี้

โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม (2559) ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2538 เป็นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่โคกสาธารณะหนองไผ่ ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 มีจำนวนผู้สอนและบุคลากรทั้งหมด 64 คน มีนักเรียนทั้งหมด 545 คน

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อยู่ในระดับคุณภาพต้องปรับปรุง เนื่องจากผลการประเมินภายนอกรอบสอง ของ สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีค่าระดับคะแนนพอใช้และผลสัมฤทธิ์จากการสอบ O - NET ปีการศึกษา 2552 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2553 ปรากฏว่ามีกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ได้รับต้องปรับปรุงเร่งด่วนคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ มีระดับคุณภาพที่ต้องปรับปรุง 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสังคมศึกษา และวัฒนธรรม และมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีค่าระดับพอใช้ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สุขศึกษาและพลศึกษา และการงานอาชีพพื้นฐานและเทคโนโลยี สถานศึกษาได้จัดทำโครงการพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษา โดยเน้นกระบวนการเรียนการสอนให้มีกิจกรรมที่เข้มข้นมากยิ่งขึ้น เน้นเนื้อหาสาระ สอดแทรกข้อสอบ NT, O - NET จัดโครงการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โครงการสอนซ่อมเสริมก่อนสอบ 3 เดือน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ในช่วงเวลาชั่วโมงสุดท้ายของวันอังคารและวันศุกร์ให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 สถานศึกษาพยายามหาสาเหตุที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน พบว่า เหตุปัจจัยที่ทำให้คะแนน O - NET อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำเนื่องจาก นักเรียนขาดความสนใจและไม่เห็นความสำคัญของการสอบวัดผลปลายปี อีกทั้งสถานศึกษาไม่สามารถคัดกรองนักเรียนที่มีคุณภาพได้ นักเรียนที่เก่ง

จะไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในเมืองใหญ่ๆ ถึงแม้จะไกลก็ตาม ผู้บริหาร คณะผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษาไม่มีความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน และต้องการให้สถานศึกษาวางแผน พัฒนาและยกระดับค่าเฉลี่ยคะแนน O - NET เป็นการด่วน จากการประเมินคุณภาพภายนอก ตามเกณฑ์ สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีคุณภาพระดับต้องปรับปรุง

โดยทางสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำคัญเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. นักเรียนควรได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการวัดผลและ ประเมินผล การสอบ O - NET โดยรองผู้อำนวยการงานวิชาการ หัวหน้างานวิชาการ ผู้สอนผู้สอน ผู้สอนวิชาการและนักเรียน ร่วมกันวางแผนพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งทำความเข้าใจ กับนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นกรณีพิเศษ
2. นักเรียนควรได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้สูงขึ้น ในทุกกลุ่มสาระการ เรียนรู้ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ เป็นพิเศษ โดยการติวเข้ม เรียนซ่อมเสริม กิจกรรมเข้าค่ายวิชาการ เป็นต้น

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ศึกษาการใช้วิธีสอนโพนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและ ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน พบว่านักเรียนหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโพนิกส์มีค่าเฉลี่ยของ คะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.43 มีระดับคุณภาพมาก

สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโพนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมี ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 82.97 นักเรียนมีความคงทนใน การออกเสียงภาษาอังกฤษ

สาเกต ทองเที่ยง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 18 คน มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นจากระดับผ่านเป็นระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.41 และค่าร้อยละเท่ากับ 76.94

เปรมวดี ศรีเมือง (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับการสอนปกติ และกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติที่ระดับนัยสำคัญ .01

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Smith (1998; อ้างถึงใน สุทธิวรรณ ไชยเมือง, 2556) ได้เปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านออกเสียงระหว่างการอ่านแบบองค์รวม และการอ่านแบบโฟนิกส์ กับนักเรียนรวม 114 คน พบว่านักเรียนสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบโฟนิกส์มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนการอ่านแบบองค์รวม

Zanuwar (2012) ได้ทำการวิจัยหัวข้อเรื่อง เปรียบเทียบการสอนแบบโฟนิกส์กับวิธีการสอนทั่วไปเพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์มีคะแนนการทดสอบวัดความรู้เฉลี่ยนอยู่ที่ 81.35 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีทั่วไป ชานัววา สรุปงานวิจัยได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการช่วยพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน

Jamaludin Khairul Azhar (2016) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านด้วยโฟนิกส์ ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 การวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง มีกลุ่มเป้าหมาย 78 คน ระดับอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าหลังการทดลอง นักเรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งคะแนนการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปได้ว่า พัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ มีประสิทธิภาพและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่านออกเสียง และเพื่อให้กระบวนการฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงเป็นไปอย่างเป็นระบบ จึงเห็นควรต้องเป็นไปตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนได้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านสะกดคำ และการออกเสียงที่ถูกต้อง ช่วยให้นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น และเกิดความคงทน สามารถพัฒนาตนเองให้สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้ นำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดการบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 90 คน ปีการศึกษา 2559 ที่จัดแบบคณะกรรมการ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 25 คน ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดการบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์

3.2.3 แบบศึกษาความคงทนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ที่ใช้ทดสอบหลังเรียน ซึ่งนำมาใช้ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์อีกครั้ง หลังเรียนไปแล้ว 14 วัน เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลคะแนนประเมินครั้งแรกเพื่อศึกษาความคงทน

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการปฏิบัติของเดวีส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ จำนวน 15 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีการสร้าง จากตำราต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.1.2 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และกำหนดโครงเรื่องเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นเรื่องย่อย ๆ เรียงลำดับตามความยากง่าย

3.3.1.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนของ ศุภลักษณ์ ทองจีน (2560) ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (ทิตนา แคมมณี, 2558)

องค์ประกอบของแผน ดังนี้

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด
- 2) จุดเน้นที่ต้องพัฒนาผู้เรียน
- 3) ความคิดรวบยอด
- 4) เนื้อหา/ สารการเรียนรู้
- 5) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 6) สมรรถนะสำคัญสำหรับผู้เรียน
- 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

8) ขั้นตอนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

8.1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ผู้สอนสาธิตการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ ตลอดจนการอ่านสะกดคำให้นักเรียนดูตั้งแต่ต้นจนจบ

8.2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้สอนแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้แก่ การออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระทั้งสระเดี่ยว และสระผสม และการสะกดเป็นคำ ให้ผู้เรียนสังเกต และทำตามไปที่ละส่วน

8.3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติย่อย นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ฝึกปฏิบัติไปเรื่อย ๆ จากนั้นฝึกการอ่านออกเสียงสระ ทั้งสระเดี่ยวและสระผสม

8.4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิค วิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น ง่ายขึ้น

8.3) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย เพื่อให้เกิดทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสระ และพยัญชนะได้แล้ว ให้ผสมสระกับพยัญชนะ เพื่อสะกดออกมาเป็นคำศัพท์ให้ถูกต้องสมบูรณ์

9) ชิ้นงาน/ ภาระงาน

10) กิจกรรมการเรียนรู้

11) สื่อ อุปกรณ์การสอน

12) การวัดและประเมินผล

13) ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

14) บันทึกหลังสอน

15) ข้อเสนอแนะของผู้ที่รับมอบหมายนิเทศ

16) ข้อเสนอแนะ/ รับรองของผู้บริหารสถานศึกษา

3.3.1.4 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

โดยแบ่งเนื้อหาการสอนตามเสียงของสระเดี่ยวในภาษาอังกฤษ ดัดแปลงจากงานวิจัยของ สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) เรื่องการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากตารางสรุปคำศัพท์

ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ตารางที่ 3.1

เนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง
1	คำศัพท์ที่มีเสียง / I /	1. สามารถอ่าน	แบบประเมินการ	1
2	คำศัพท์ที่มีเสียง / i:/	ออกเสียงคำศัพท์	อ่านออกเสียง	1
3	คำศัพท์ที่มีเสียง / e/	ที่มีเสียงสระเดี่ยว	ภาษาอังกฤษ	1
4	คำศัพท์ที่มีเสียง /æ/	ได้	ด้วยโฟนิกส์	1
5	คำศัพท์ที่มีเสียง /ə/			1
6	คำศัพท์ที่มีเสียง /ɜ:/	2. สามารถออกเสียงพยางค์ใน		1
7	คำศัพท์ที่มีเสียง /ʌ/	คำศัพท์ได้		1
8	คำศัพท์ที่มีเสียง /ɑ:/			1
9	คำศัพท์ที่มีเสียง /ʊ/	3. สามารถสะกด		1
10	คำศัพท์ที่มีเสียง /u:/	คำศัพท์		1
11	คำศัพท์ที่มีเสียง /ɔ/	ภาษาอังกฤษได้		1
12	คำศัพท์ที่มีเสียง /ɔ:/			1

3.3.1.5 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม การวัดประเมินผล และให้คำแนะนำ นำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านดังต่อไปนี้

1) อาจารย์ ดร.ปิ่นพงษ์ ฤณาพรรณ วุฒิ ศศม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ) ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย

2) อาจารย์ณัฐธิดา กลางประชา วุฒิ ศษ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ) อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาวิจัย

3) อาจารย์รัตนพร บุญท้าว วุฒิ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมด้านการวัดและประเมินผล

4) อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ จันทร์ประทักษ์ วุฒิ ปร.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล

5) อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว วุฒิ ปร.ด. (การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวิจัย

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ คุณภาพพระดั่งดีมาก คุณภาพพระดั่งดี คุณภาพพระดั่งค่อนข้างดี คุณภาพพระดั่งพอใช้ และคุณภาพพระดั่งควรปรับปรุง

เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มีความเหมาะสมมากที่สุด มีความเหมาะสมมาก มีความเหมาะสมปานกลาง มีความเหมาะสมน้อย และมีความเหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนและเกณฑ์แปลผล (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

เกณฑ์ให้คะแนน

มีความเหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีความเหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
มีความเหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีความเหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์แปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	แปลผล	ความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	แปลผล	ความเหมาะสมระดับสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	แปลผล	ความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	แปลผล	ความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	แปลผล	ความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ผลการประเมินต้องมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 5.00 หรืออยู่ในความเหมาะสมระดับมากถึงมากที่สุด

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเนื้อหา สื่อการสอน และเทคนิควิธีการที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินพบว่า ภาพรวมแผนมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.21)

3.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขทุกชั้นตอนแล้ว มาจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.2 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แลหาหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี วิเคราะห์ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง ของแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์จากหนังสือ เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา

3.3.2.2 วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3.2.3 สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 ข้อ โดยเลือกใช้จริง 30 ข้อ

ตารางที่ 3.2

ตารางจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในแบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รวม	
	ออก	ใช้จริง
1. ความรู้เรื่องโฟนิกส์ และคำศัพท์ที่มีเสียง / I /	5	3
2. คำศัพท์ที่มีเสียง / i:/	5	3
3. คำศัพท์ที่มีเสียง /e/	4	3
4. คำศัพท์ที่มีเสียง /æ/	4	3
5. คำศัพท์ที่มีเสียง /ə/	4	3
6. คำศัพท์ที่มีเสียง /ɜ:/	4	3
7. คำศัพท์ที่มีเสียง /ʌ/	4	3
8. คำศัพท์ที่มีเสียง /ɑ:/	4	3
9. คำศัพท์ที่มีเสียง /ʊ/	4	3
10. คำศัพท์ที่มีเสียง /u:/	4	3
11. คำศัพท์ที่มีเสียง /ɔ/	4	2
12. คำศัพท์ที่มีเสียง /ɔ:/	4	2
รวม	50	30

ข้อสอบแบบถูก-ผิด (True-False) เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

อ่านออกเสียงคำศัพท์ถูกต้อง คะแนน 1 คะแนน

อ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง คะแนน 0 คะแนน

โดยนักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 70 หรือ 21 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.3.2.4 นำแบบทดสอบที่จัดทำทั้งหมด 50 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คำนวณค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของข้อสอบรายข้อแล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ≥ 0.50 ขึ้นไป

3.3.2.5 รวบรวมข้อสอบที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลองใช้ นำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 30 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบต่อไป

3.3.2.6 นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์คุณภาพวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรของเบรนนัน แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 ถึง 1.00 (ไพศาล วรคำ, 2558)

3.3.2.7 นำแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์ ได้ค่าเท่ากับ 0.21 - 0.58 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้ค่าเท่ากับ 0.84 โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ, 2558)

3.3.2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบการอ่านที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.3 แบบประเมินความคมทนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์

ใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ที่ใช้ทดสอบหลังเรียน

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และวิธีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

3.3.4.2 กำหนดนิยามความพึงพอใจเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดข้อคำถามของแบบสอบถาม และออกแบบโครงสร้างแบบสอบถามตามชนิดของแบบสอบถามความพึงพอใจที่เลือกใช้

3.3.4.3 กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามโครงสร้างของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนและเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558)

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	แปลผล	ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	แปลผล	ความพึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	แปลผล	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	แปลผล	ความพึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	แปลผล	ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.3.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่าง รายการสอบถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ค่า IOC (Index of Item Congruency) ของรายการสอบถามรายข้อแล้วคัดเลือกรายการสอบถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 จำนวน 15 ข้อ เพื่อนำไปใช้ต่อไป โดยแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า IOC อยู่ที่ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้

3.3.3.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบหลัง (One Group Posttest Only Design) (ไพศาล วรคำ, 2558) โดยมีวิธีวิจัยดังนี้

1. เลือกกลุ่มทดลองมา 1 กลุ่ม ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นกลุ่มที่มีอยู่แล้ว
2. ให้สิ่งทดลองกับหน่วยทดลอง (X)
3. ทำการสังเกตหรือวัดตัวแปรตามหลังจากให้สิ่งทดลอง (O) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3

แบบแผนการทดลองแบบ *One Group Posttest Only Design*

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
-	E	-	X	O

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ผู้วิจัยชี้แจง เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และอธิบายวิธีการศึกษาทเรียนสำเร็จรูปเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ จัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

3.5.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม จำนวน 12 แผน รวม 12 ชั่วโมง

3.5.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้นักเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิมกับก่อนเรียนแล้วตรวจให้คะแนนทั้งสองครั้งวัดทักษะการอ่านออกเสียง นำมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

3.5.4 ทดสอบความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียงหลังจากสอบหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงฉบับเดิม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่า ทางสถิติ

3.5.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

3.6.2 เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านออกเสียง เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การทดสอบที (t-test One Samples)

3.6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจที่กำหนด

3.6.4 ศึกษาความคงคนของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์หลังจากเรียนไปแล้ว 14 วัน โดยใช้การทดสอบที (t-test Dependent Samples)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 ร้อยละ (Percentage) จากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$P = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) เป็นการหาค่ากลางจากการนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนข้อมูล โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2561, น.323)

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S) เป็นการหาค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่เบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2561, น.325)

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-3)$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKAM UNIVERSITY

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน ค่าคะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียง

1) การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยวิธีใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้องกับ IOC (ไพศาล วรคำ, 2561) ดังนี้

สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	+1
ไม่แน่ใจ	มีคะแนนเป็น	0
ไม่สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	-1

และหาดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3-4)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	คะแนนของระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ
	n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

2) การหาอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบจากสูตร (ไพศาล วรคำ,

2558

$$R = \frac{f_H}{n_H} - \frac{f_L}{n_L} = \frac{2(f_H - f_L)}{n} \quad (3-5)$$

เมื่อ	r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
	f_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	f_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	n_H, n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	n	แทน	จำนวนผู้สอบทั้งหมด $n = n_H + n_L$

3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบจากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2} \quad (3-6)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3.7.3 สถิติที่เปรียบเทียบความคงทน หลังเรียนไปแล้ว 14 วัน โดยใช้สูตร Dependent-samples *t*-test (ไพศาล วรคำ, 2558)

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}}; \quad df = n - 1 \quad (3-7)$$

เมื่อ	<i>t</i>	แทน	สถิติทดสอบที่
	\bar{d}	แทน	ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน
	S_d	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน
	<i>n</i>	แทน	เป็นจำนวนคู่คะแนน หรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

t แทน สถิติจากการแจกแจงแบบที

4.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิจัยตามลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบที (t-test One Sample)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยใช้การทดสอบที (t-test Dependent Sample)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ด้าน ซึ่งมีผลการประเมินแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.12	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้	4.53	0.24	มากที่สุด
4. สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้	4.76	0.48	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล	4.50	0.21	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.61	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผลการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	%	t	sig.
ทดสอบหลังเรียน	25	22.00	2.20	73.33	2.27*	0.0161

* ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หลังเรียน 14 วัน

ตารางที่ 4.3

ผลการเปรียบเทียบคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ หลังเรียน 14 วัน โดยใช้การทดสอบที (t-test Dependent Sample)

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	%	sig.
หลังเรียน	25	22.00	2.20	73.33	1.0000
หลังเรียน 14 วัน	25	21.76	2.17	72.53	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียน 14 วัน มีคะแนนเฉลี่ย 21.76 คิดเป็นร้อยละ 72.53 ซึ่งไม่มีความแตกต่างจากคะแนนประเมินทักษะการอ่านหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนมีความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนไปแล้ว เวลา 14 วัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการที่ประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
ด้านเนื้อหา			
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ เข้าใจง่าย	4.68	0.56	มากที่สุด
2. เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.52	0.65	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ ของนักเรียน	4.44	0.65	มาก
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
4. นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงในชั้นเรียน	4.72	0.54	มากที่สุด
5. กิจกรรมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้ นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	4.76	0.44	มากที่สุด
6. ช่วยพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเสียง คำศัพท์ได้คล่องขึ้น	4.76	0.44	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
7. ช่วยพัฒนาให้นักเรียนจำความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น	4.72	0.54	มากที่สุด
8. ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนได้ดีขึ้น	4.20	0.91	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
9. สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา	4.64	0.49	มากที่สุด
10. สื่อการสอนมีความน่าสนใจ	4.36	0.81	มาก
11. สื่อการสอนหลากหลาย	4.00	0.87	มาก
12. สื่อการสอนส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน	4.00	0.82	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
13. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.40	0.65	มาก
14. นักเรียนพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้	4.64	0.49	มากที่สุด
15. นักเรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนของตนเอง	4.72	0.46	มากที่สุด
โดยรวม	4.50	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.26) และมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3 ลำดับ ดังนี้ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ศึกษาความคงทนและความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

5.1 สรุป

5.1.1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D. = 0.21)

5.1.2 นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 73.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($\bar{X}=22.00$, S.D. = 2.20)

5.1.3 นักเรียนมีความคงทนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ($\bar{X}=21.76$, S.D. = 2.17)

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.26)

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D. = 0.21) เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง โฟนิกส์ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส วิธีการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง และแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์นั้น ได้ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำเอาวิธีโฟนิกส์มาใช้ในการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ครูสาธิตการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ และคำศัพท์ทั้งคำให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 สาธิตและปฏิบัติทักษะย่อย ครูสาธิตการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระ และออกเสียงคำศัพท์ทั้งคำ แล้วจึงให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามทำ ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำศัพท์ด้วยตัวเอง ขั้นตอนที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ครูสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกอ่านออกเสียงของนักเรียน เพื่อให้คำแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง ขั้นที่ 5 ขั้นเชื่อมโยงทักษะย่อย นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้งคำ /tin/ อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เมื่อขั้นตอนการสอนครบทั้ง 5 ขั้นแล้ว นักเรียนจะได้รับการวัดและประเมินผลในท้ายคาบเรียนทุกคาบ แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 73.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์นั้น มีวิธีการสอนที่ให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ เพื่อให้อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ดังที่ Adams (1998) กล่าวถึงโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียนจากพื้นฐานความรู้เรื่องตัวอักษร การสะกดคำ และการเรียนรู้

คำศัพท์ เช่นเดียวกับ Talbot (1997) ที่กล่าวว่า การสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการออกเสียงด้วยวิธีโฟนิกส์ที่ถูกต้องนั้น ถือเป็น การสร้างพื้นฐานการอ่านและการสะกดคำอย่างถูกต้องด้วยตนเองเมื่อนักเรียนเริ่มอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้บ้างแล้ว ทำให้การฝึกอ่านออกเสียงและจดจำคำศัพท์ใหม่ได้เร็วขึ้นสร้างความมั่นใจและความกระตือรือร้นในการฝึกฝน สอดคล้องกับแนวคิดของ Bald (2007) ที่เปรียบเทียบการสอนโฟนิกส์เสมือนการให้เครื่องมือนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อนักเรียนรู้หลักการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์แล้ว จะทำให้นักเรียนนั้นสามารถอ่านคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนได้ รวมทั้งช่วยในการจำคำศัพท์และความหมายได้ดีขึ้นสอดคล้องกับผลวิจัย ของสุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) ที่วิจัยเรื่องการเรียนการสอนพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และน้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ที่ได้วิจัยเรื่องการใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการนำวิธีโฟนิกส์มาช่วยในการอ่านสะกดคำ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ อีกทั้งยังส่งเสริมการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ ได้ดำเนินตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งช่วยให้กระบวนการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยนักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสะกดคำศัพท์ ซ้ำ ๆ ตามขั้นตอน 5 ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งได้แก่ ขั้นตอนการทักทายหรือการกระทำ ขั้นตอนการปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นตอนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นเชื่อมโยงทักษะย่อย จนนักเรียนมีความชำนาญและเกิดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ที่ดีขึ้น

หลักการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นักเรียนผ่านการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ คะแนนเฉลี่ย 22.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.33 แสดงว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคงทนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยพบว่า ผลคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียน 14 วันไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากคะแนนประเมินหลังเรียน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้หลักการของการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ ทั้งเสียงของพยัญชนะและการอ่านสะกดคำ อีกทั้งได้ฝึกปฏิบัติจริงซ้ำ ๆ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสจนชำนาญ และเกิดเป็นทักษะการอ่าน

ออกเสียงภาษาอังกฤษขึ้น ดังที่ (Gagne', 1907) เสนอไว้ว่า ความคงทนของการเรียนรู้หรือการจำสิ่งต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบความคงทนนั้นได้เว้นระยะไป 14 วัน สามารถอนุมานได้ว่านักเรียนนั้นยังสามารถจดจำวิธีการอ่านออกเสียงได้อยู่ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Atkinson and Shiffirin, 1968) ที่กล่าวว่า ช่วงเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวเป็นความจำระยะยาวใช้เวลาประมาณ 14 วัน หลังจากการเกิดเรียนรู้

5.2.4 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก รายการประเมินประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา การจัดการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ทั้งนี้จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนพบว่าเนื่องจากก่อนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการอ่านทั้งคำ จำทั้งคำ ไม่สามารถสะกดได้ จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลังจากนักเรียนได้พัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีขั้นตอนการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบแล้วนั้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรได้ สามารถอ่านออกเสียงได้ด้วยการสะกดได้ง่ายขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องอักษรถือตัวเพื่อประกอบเป็นคำศัพท์ กอปรกับคำศัพท์ที่ใช้เหมาะสำหรับความสามารถของนักเรียนที่เริ่มต้นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ เนื่องจากคำศัพท์ได้ผ่านการคัดเลือกจากคำศัพท์ที่พบบ่อยในบทอ่านภาษาอังกฤษร่วมกับบัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปัจจัยเหล่านี้จึงส่งเสริมให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นเกิดความภูมิใจ ความพอใจในพัฒนาการของตนเอง สร้างความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การวัดและประเมินผลที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนช่วยให้นักเรียนรู้ถึงพัฒนาการของตนเองที่เกิดขึ้นในแต่ละชั่วโมงรวมถึงข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการแก้ไข ทำให้การพัฒนาการอ่านออกเสียงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จนทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนประเมินทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จึงถือเป็นพัฒนาการสำคัญที่สร้างความพอใจให้กับนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของเดวิส

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นได้ นักเรียนมีความคงทนในการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ครั้งนี้ ให้ความสำคัญเรื่องการเรียนรู้เสียงของพยัญชนะและการอ่านสะกดคำ ฉะนั้นคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จึงเป็นคำพยางค์เดียว สระเดี่ยว ที่ช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจวิธีการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์ได้เร็วขึ้น

5.3.1.2 ในขั้นตอนการฝึกออกอ่านออกเสียง ควรเพิ่มกิจกรรมที่หลากหลายขึ้นเพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจอันจะส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านออกเสียงของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ของนักเรียน สามารถใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติที่แตกต่างไปจากเดวีส์ เช่น ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เป็นต้น

5.3.2.1 ผู้วิจัยที่สนใจสามารถวิจัยสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ด้วยโฟนิกส์ โดยเพิ่มตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องในการอ่านออกเสียง เช่น การเน้นเสียงหนัก เสียงเบา เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- คะนิงรัตน์ งามเกียรติขจร. (2560). *บทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรภัทร แก้วกู่. (2547). *หลักและวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัย ขนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขนาธิป. (2557). *การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชวนพิศ คงลิ่ม. (2550). *ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้ หลักโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ท่าขออนยางพิทยาคม. (2558). *ประกันคุณภาพโรงเรียนท่าขออนยางพิทยาคม ปีการศึกษา 2558*. มหาสารคาม: ฝ่ายประกันคุณภาพ โรงเรียนท่าขออนยางพิทยาคม.
- ทิศนา แคมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). *การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ปาริชาติ เม่นแยม. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้เกมประกอบ และการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประนอม สุรัสวดี. (2534). ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). อ่านเบื้องต้น. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2540). วิทยาการการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปรมวดี ศรีเมือง. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้สมการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พัชรินทร์ ล้นขาง. (2555). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สดุดยอวิธีการสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ไพศาล วรรค่า. (2558). การวิจัยทางการศึกษา Educational Research. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์
- ภูษิต บุญทองเถิง. (2554). การพัฒนาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาสารคาม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มนสิข สิริธสมบุรณ์. (2552). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม. (2558). รายงานการประเมินตนเอง โรงเรียนท่าขอนยาง. มหาสารคาม : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม.
- โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม. (2559). คู่มือนักเรียน ครูและผู้ปกครอง. มหาสารคาม : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.

- วิสุทธิ เวียงสมุทร. (2556). *การสอนคณิตศาสตร์แนวใหม่*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- สังเวียน สฤตติกุล. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่ปฏิบัติการออกแบบและพัฒนา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). *การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2552). *นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2554). *วิธีสอน ตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินติ้ง
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2558). *การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินติ้ง
- สุทธิวรรณ ไชยเมือง. (2556). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2546). *19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). การใช้อินเทอร์เน็ตในการสอนโฟนิกส์ประสมประสานกับการเรียนในห้องจะช่วยให้เยาวชนไทยอ่านภาษาอังกฤษเก่ง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการติตเกมส์ออนไลน์ได้. สืบค้นจาก www.englishonline.cobiz/references/artclesum.doc.
- Wilkins, A. D. (1976). *Notional Syllabus*. London. OUP.
- Adams, M.J. (1998). *Phonemics Awareness in Young Children : A Classroom Curriculum*. Baltimore: Paul H. Brookes.
- Atkinson, R. C. and Shiffrin, R. M. (1968). *Human Memory : A proposal System and Its Control Processes*. In K.W. Spence & J.T. Spence. *The Psychology of Learning and Motivation* (Vol.2).
- Ausubel, D. P. (1963). *The Psychology of Meaningful Verbal Learning*. New York : Tune and Station.
- Bonwell, C. C. and Eison, J. A. (1991). *Active learning: Creating excitement in the classroom*. Washington, DC: The George Washington University.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Maslow's A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Brother. Richard.
- Vroom. (1964), *Working and Motivation*. New York: John Wiley and Sons, Inc.
- Vaaca, J.A., Vacca, R.T. and Gove, M.K. (1995). *Reading and Learning to Read*. (3rd ed.). New York : Harper Collins College Publishers.
- Wolman, B.B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. Van Nostrand: Reinheld Company.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 :เสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /I /เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียน ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อนเป็นพื้นฐานที่ดีในการอ่าน คำศัพท์ และการพูดติดต่อสื่อสาร

2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ม.4-6/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ

ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ม.4-6/1 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค

ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศ

และภาษาไทย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ b d f g h r l m p t และสระ /I /ได้

2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียง /I /ได้

3. นักเรียนมีความใฝ่รู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน

4. สาระการเรียนรู้

เสียงของพยัญชนะ b d f g h r l m p t

เสียงสระ /I /

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

5.1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงด้วยโฟนิกส์

5.2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำครูสาธิตการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟัง และอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามวิธีของโฟนิกส์ พร้อมกับแสดงภาพตัวอักษรที่ตรงกับเสียง

พยัญชนะต้น	เสียงสระ /I /	พยัญชนะท้าย	เสียงคำศัพท์	ความหมาย
b	i	g	/bI g/	ใหญ่
d	i	d	/dI d/	ทำ
t	i	n	/tI n/	กระป๋อง
r	i	p	/rI p/	ฉีก
h	i	m	/hIm/	เขา
f	i	n	/fI n/	ครีบลำ
p	i	ll	/pI l/	ยาเม็ด
w	i	ll	/wI l/	จะ

5.3 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยครูแบ่งเสียงของคำศัพท์แต่ละคำเป็นหน่วยเสียงย่อย เสียงพยัญชนะ เสียงสระเสียงพยัญชนะท้าย และเสียงการผสมเป็นคำ ให้นักเรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วน โดยแต่ละครั้ง ต้องแสดงบัตรคำของตัวอักษรให้ตรงกับเสียงเสมอ และต้องบอกความหมายของคำด้วย

5.4 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติย่อยนักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ฝึกปฏิบัติไปเรื่อยๆ จากนั้นฝึกการอ่านออกเสียงสระ ดังนี้ b d f g h r l m p t

นักเรียนฝึกออกเสียงตัวอักษรไปเรื่อยๆ จนสามารถจำเสียงของตัวอักษรได้

b

d

f

g

จากนั้นนักเรียนฝึกออกเสียงสระ /I / โดยรูปตัวอักษรของเสียงนี้คือ

i

5.5 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้ว ครูแนะนำเทคนิค หรือวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องของแต่ละตัวให้นักเรียนทราบ เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น ง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น

c	ออกเสียง /k/
b	ออกเสียง /b/
n	ออกเสียง /n/
t	ออกเสียง /t/

5.6 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยนักเรียนออกเสียงพยัญชนะ สระ จากนั้น ครูนำภาพตัวอักษรวางเรียงกัน พยัญชนะ สระ พยัญชนะ ตามลำดับ เพื่อให้ นักเรียนอ่านและออกเสียงเอง พร้อมกับบอกความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

แบบฝึกหัดอ่านออกเสียง

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ
- ใบความรู้

8. การวัดและการประเมินผล

- แบบทดสอบการอ่านออกเสียง

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ผู้บันทึก
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นางสาวลลิตา ทองรัตน์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้ที่ 1

โฟนิกส์ คือ อะไร ?

โฟนิกส์ คืออะไร?

โฟนิกส์ (Phonics) มาจากคำว่า Phone ที่แปลว่าเสียง สำหรับในที่นี้ โฟนิกส์ หมายถึง เสียงในภาษา ที่มีการมุ่งเน้นไปยังเสียงของตัวพยัญชนะ และสระ ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างกัน ดังนั้น วิธีการอ่านแบบโฟนิกส์ นั่นก็คือ วิธีการเรียนอ่าน เขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการ ถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร A ถึง Z ทั้ง 26 ตัว โดยเด็กนั้นจะต้องทำความเข้าใจการ ออกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวว่า ตัวอักษรนั้นมีวิธีการออกเสียงแบบใดถึงจะถูกต้อง ผู้เรียนจะต้อง เข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมา เป็นคำได้

ในปัจจุบันนี้ กว่า 90% ของโรงเรียนในประเทศอังกฤษ และประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทั่วโลก ได้นำระบบ Phonics มาใช้เป็นแนวทางหลักในการสอนการอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กวัยเรียน เนื่องจากมีผลการศึกษาวิจัยมากมาย จากหลายประเทศสรุปว่าการเรียนการสอน ในระบบPhonicsนี้เป็นวิธีที่ช่วยปูพื้นฐานด้านการอ่านเขียนที่มีประสิทธิภาพสูงในระยะยาวสำหรับการ พัฒนาด้านการอ่านเขียนขั้นสูงต่อไปในอนาคต และสามารถนำทักษะทางการอ่านเขียนภาษาอังกฤษนี้ ไปพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ต่อไปในอนาคต

แบบฝึกหัดที่ 1

อ่านออกเสียง

คำชี้แจง อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย แล้วผสมเป็นคำศัพท์ พร้อมบอกความหมายให้ถูกต้อง

b

d

f

g

h

r

l

m

p

i

big

will

did

him

pill

rip

tin

him

แบบฝึกหัดที่ 2

เสียงพยัญชนะ

คำชี้แจง ฟังเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วเลือกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายที่ตรงกับคำศัพท์ให้ถูกต้อง

1. _____ i _____

2. _____ i _____

3. _____ i _____

4. _____ i _____

5. _____ i _____

6. _____ i _____

7. _____ i _____

8. _____ i _____

9. _____ i _____

10. _____ i _____

แบบฝึกหัดที่ 3

ผสมเสียง

คำชี้แจงสร้างคำศัพท์ที่มีเสียง /I/ จากพยัญชนะที่กำหนด จากนั้นอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง
ตามวิธีของโฟนิกส์

b d f g h r l m p

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

แบบทดสอบการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง อ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

- 1 ออกเสียงพยัญชนะต้น
- 2 ออกเสียงสระ
- 3 ออกเสียงพยัญชนะ
- 4 ออกเสียงคำศัพท์

ที่	คำศัพท์
1	big
2	did
3	him
4	tin
5	rip
6	fin
7	pill
8	will

แบบประเมินการอ่านออกเสียง

ที่	คำศัพท์	ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ					รวม
		1. อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	2. อ่านออกเสียงสระ	3. อ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย	4. อ่านออกเสียงคำศัพท์	5. บอกความหมายของคำศัพท์	
		2	2	2	2	2	
1	big						
2	did						
3	him						
4	tin						
5	rip						
6	fin						
7	pill						
8	will						

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียง

ประเด็นการประเมิน	คะแนน		
	0	1	2
อ่านออกเสียงพยัญชนะต้น	อ่านออกเสียง พยัญชนะต้นไม่ ถูกต้อง	อ่านออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง ไม่ คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง ชัดเจน คล่องแคล่ว
อ่านออกเสียงสระ	อ่านออกเสียงสระ ไม่ถูกต้อง	อ่านออกเสียงสระได้ ถูกต้อง ไม่ คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงสระได้ ถูกต้อง ชัดเจน คล่องแคล่ว
อ่านออกเสียงพยัญชนะ ท้าย	อ่านออกเสียง พยัญชนะท้ายไม่ ถูกต้อง	อ่านออกเสียง พยัญชนะท้ายได้ ถูกต้อง ไม่ คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียง พยัญชนะท้ายได้ ถูกต้อง ชัดเจน คล่องแคล่ว
อ่านออกเสียงคำศัพท์	อ่านออกเสียง คำศัพท์ไม่ได้ หรือไม่ถูกต้อง	อ่านออกเสียง คำศัพท์ได้ถูกต้อง ไม่ คล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงคำศัพท์ ได้ถูกต้อง ชัดเจน คล่องแคล่ว
บอกความหมายของ คำศัพท์	บอกความหมาย คำศัพท์ไม่ได้ หรือไม่ถูกต้อง	บอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง ไม่ คล่องแคล่ว	บอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง ชัดเจน คล่องแคล่ว

แบบทดสอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง ชัดเจน

ที่	คำศัพท์	ที่	คำศัพท์
1	big	16	jump
2	did	17	just
3	him	18	much
4	see	19	hard
5	read	20	card
6	feed	21	bark
7	get	22	put
8	went	23	good
9	tell	24	room
10	fast	25	suit
11	can	26	truth
12	has	27	walk
13	first	28	talk
14	hurt	29	saw
15	word	30	call

แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียง

ที่	คำศัพท์	ถูกต้อง		หมายเหตุ
		1 คะแนน	0 คะแนน	
1	big			
2	did			
3	him			
4	see			
5	read			
6	feed			
7	get			
8	went			
9	tell			
10	fast			
11	can			
12	has			
13	first			
14	hurt			
15	word			
16	jump			
17	just			
18	much			
19	hard			
20	card			
21	bark			
22	put			
23	good			

ที่	คำศัพท์	ถูกต้อง	ผิด	หมายเหตุ
		1 คะแนน	0 คะแนน	
24	room			
25	suit			
26	bed			
27	walk			
28	talk			
29	saw			
30	call			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์
ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies)

ชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีความคิดเห็นตรงกับนักเรียน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5	คะแนน	
ความพึงพอใจในระดับมาก	ให้คะแนน 4	คะแนน	
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3	คะแนน	
ความพึงพอใจในระดับน้อย	ให้คะแนน 2	คะแนน	
ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1	คะแนน	

รายการที่ประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ด้านเนื้อหา						
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ เข้าใจง่าย						
2. เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน						
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน						
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
4. นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงในชั้นเรียน						
5. กิจกรรมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น						
6. ช่วยพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้คล่องขึ้น						
7. ช่วยพัฒนาให้นักเรียนจำความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น						

รายการที่ประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
8. ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนได้ดีขึ้น						
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน						
9. สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา						
10. สื่อการสอนมีความน่าสนใจ						
11. สื่อการสอนหลากหลาย						
12. สื่อการสอนส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน						
ด้านการวัดและประเมินผล						
13. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง						
14. นักเรียนพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้						
15. นักเรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนของตนเอง						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของ
แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์
ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

ระดับการประเมิน	5 หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับการประเมิน	4 หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ระดับการประเมิน	3 หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับการประเมิน	2 หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ระดับการประเมิน	1 หมายถึง	มีความ/เหมาะสมน้อยมาก

ที่	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	สาระสำคัญ						
	1.1 ถูกต้องตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด						
	1.2 แสดงสาระสำคัญ (concept) ได้ชัดเจน						
	1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
2	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.1 นำไปสู่การปฏิบัติได้						
	2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน						
3	กิจกรรมการเรียนรู้						
	3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้						
	3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.3 ฝึกอ่านออกเสียงพยางค์ สระ ผสมคำ ด้วยวิธีนิกส์						
	3.4 ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส						

ที่	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
	3.5 ให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น						
	3.6 ให้นักเรียนสามารถสร้างคำใหม่จากความรู้ในบทเรียน						
4	สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	4.2 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและทันสมัย						
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
5	การวัดและประเมินผล						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	5.2 สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies)						
	5.3 เกณฑ์การให้คะแนนที่สมเหตุสมผล						
	5.4 วัดและประเมินผลที่หลากหลาย						
	5.5 วัดและประเมินผลตามสภาพจริง						
	รวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยโฟนิกส์
ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ ข.1

คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง
ภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ที่	รายการประเมิน	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1.	สาระสำคัญ								
1.1	ถูกต้องตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2	แสดงสาระสำคัญ (concept) ได้ชัดเจน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ เฉลี่ยรวม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1	นำไปสู่การปฏิบัติได้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3	ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ ชัดเจน เฉลี่ยรวม	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	สาระการเรียนรู้								
3.1	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
3.3	ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ ผสมคำ ด้วยวิธีนิกส์	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
3.4	ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ตามขั้นตอนของรูปแบบ การเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.5	ให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับผู้อื่น	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3.6	ให้นักเรียนสามารถสร้างคำใหม่ จากความรู้ในบทเรียน เฉลี่ยรวม	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4.	สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2	กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และทันสมัย	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ เฉลี่ยรวม	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
							4.76	0.48	มากที่สุด
5.	การวัดและประเมินผล								
5.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2	สอดคล้องกับรูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส (Devies)	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5			
5.3	เกณฑ์การให้คะแนนที่ สมเหตุสมผล	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.4	วัดและประเมินผลที่ หลากหลาย	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
5.5	วัดและประเมินผลตามสภาพ จริง	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม						4.50	0.21	มากที่สุด
	ภาพรวม						4.61	0.21	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความ
สอดคล้องของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตามเกณฑ์ประเมิน
ประเมิน ดังนี้

- + 1 เมื่อ แน่ใจว่าเกณฑ์นั้น สอดคล้อง กับประเด็นประเมิน
- 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าเกณฑ์นั้น สอดคล้อง กับประเด็นประเมิน
- 1 เมื่อ แน่ใจว่าเกณฑ์นั้น สอดคล้อง กับประเด็นประเมิน

วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	ที่	คำศัพท์	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1. อ่านออกเสียงสระ 2. อ่านออกเสียงพยัญชนะ 3. อ่านผสมคำ 4. บอกความหมาย	1	big				
	2	did				
	3	him				
	4	see				
	5	read				
	6	feed				
	7	get				
	8	went				
	9	tell				
	10	fast				
	11	can				
	12	has				
	13	first				
	14	hurt				
	15	word				
	16	jump				
	17	just				

วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	ที่	คำศัพท์	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	18	much				
	19	bark				
	20	put				
	21	good				
	22	room				
	23	suit				
	24	truth				
	25	walk				
	26	talk				
	27	saw				
	28	call				
	29	six				
	30	dip				
	31	read				
	32	see				
	33	keep				
	34	clean				
	35	beat				
	36	feat				
	37	red				
	38	yes				
	39	has				
	40	match				
	41	ran				
	42	blur				
	43	fall				
	44	bore				

วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	ที่	คำศัพท์	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	45	core				
	46	more				
	47	shore				
	48	farm				
	49	better				
	50	gather				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (.....)

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วันที่ เดือน พ.ศ.

ผลการประเมินผลประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ตารางที่ ข.2

ผลประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับประเมินทักษะการอ่านออกเสียง
วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3	1	1	1	1	-1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 4	1	1	1	-1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 5	1	1	-1	1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 6	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 7	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 8	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 9	1	1	1	-1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 10	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 11	1	1	1	1	0	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 12	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 13	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 14	1	1	-1	1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 15	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 16	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 17	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 18	1	1	1	1	0	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 19	1	1	1	-1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 20	1	1	1	1	0	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 21	1	0	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 22	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 23	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 24	1	0	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 25	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 26	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 27	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 28	1	1	-1	1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 29	1	0	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 30	1	1	0	0	0	0.40	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 31	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 32	0	1	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 33	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 34	0	1	1	0	0	0.40	สอดคล้อง
ข้อ 35	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 36	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 37	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 38	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 39	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 40	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 41	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 42	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 43	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 44	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 45	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 46	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 47	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 48	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 49	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 50	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องประเด็นการประเมินของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความ
สอดคล้องความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง
ภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้องตามค่านิยมความพึงพอใจ
- 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้องตามค่านิยมความพึงพอใจ
- 1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้องตามค่านิยมความพึงพอใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ
จัดจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียน
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านเนื้อหา				
1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ เข้าใจง่าย				
2. เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน				
3. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน				
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
4. นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงในชั้นเรียน				
5. กิจกรรมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น				

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
6. ช่วยพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้คล่องขึ้น				
7. ช่วยพัฒนาให้นักเรียนจำความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น				
8. ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนได้ดีขึ้น				
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน				
9. สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา				
10. สื่อการสอนมีความน่าสนใจ				
11. สื่อการสอนหลากหลาย				
12. สื่อการสอนส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน				
ด้านการวัดและประเมินผล				
13. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง				
14. นักเรียนพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้				
15. นักเรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนของตนเอง				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนรู้
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ ข.3

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ
ของเดวิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อ ที่	รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
ด้านเนื้อหา								
1.	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยโฟนิกส์ เข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2.	เนื้อหามีความเหมาะสมกับ เวลาเรียน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3.	เนื้อหาความยากง่ายเหมาะสมกับ ความรู้ของนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน								
4.	นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง ในชั้นเรียน	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5.	กิจกรรมสร้างแรงจูงใจในการเรียน ให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
6.	ช่วยพัฒนานักเรียนให้อ่านออก เสียงคำศัพท์ได้ คล่องขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7.	ช่วยพัฒนาให้นักเรียนจำ ความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น	1	1	1	-1	1	0.60	สอดคล้อง

ข้อ ที่	รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
8.	ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนได้ดีขึ้น	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน								
9.	สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	-1	1	0.60	สอดคล้อง
10.	สื่อการสอนมีความน่าสนใจ	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
11.	สื่อการสอนหลากหลาย	1	1	1	1	0	0.80	สอดคล้อง
12.	สื่อการสอนส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน	1	0	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
ด้านการวัดและประเมินผล								
13.	มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14.	นักเรียนพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้	1	1	-1	1	1	0.60	สอดคล้อง
15.	นักเรียนสามารถนำผลการวัดและประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนของตนเอง	1	1	1	1	0	0.80	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การวิเคราะห์ผลการวิจัย

ตารางที่ ค.1

คะแนนสอบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียน

นักเรียน	คะแนนสอบหลังเรียน	คะแนนสอบหลังเรียน 14 วัน
1	21	21
2	20	19
3	25	25
4	20	19
5	20	20
6	23	23
7	18	19
8	23	23
9	18	17
10	21	21
11	24	24
12	23	23
13	20	20
14	21	21
15	22	22
16	24	23
17	23	22
18	21	21
19	22	22
20	26	26
21	20	20
22	25	24
23	21	21
24	25	24
25	24	24
\bar{X}	22	21.76
S.D.	73.33	2.17

ภาคผนวก ง

หนังสือของความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๑๙๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์รัตนพร บุญท้าว

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวีดิโอโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๑๙๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ปิ่นพงษ์ ภูนาพรรณ

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวิธีโพนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒

www.edu.@rmu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๐

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่องขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์
ประกอบวิธีโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ
ถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๑๘๒

ที่ คศ พิเศษ/๒๕๖๐

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อนุสรณ์ จันทร์ประทักษ์

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวีดิโอฟินิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวัต ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๐

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฐธิดา กลางประชา

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์
ประกอบวิธีโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ
ถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ง

หนังสือของความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๑๙๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์รัตนพร บุญท้าว

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวีดิโอฟินิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๑๙๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ปิ่นพงษ์ ฤณาพรณ์

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวีดิโอฟินิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๐

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่องขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวีธีโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๐

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อนุสรณ์ จันทร์ประทักษ์

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวิธีโพนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวัต ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๐

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฐธิดา กลางประชา

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์
ประกอบวีดิโอโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ
ถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๑๙๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐0

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัส

ประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาใน
เวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง
ภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์ ประกอบวิธีโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการ
วิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKH UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวิทย์ ทองบุญ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๕

www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๑๙๔

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐0

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

ด้วย นางสาวลลิตา ทองรัตน์ รหัสประจำตัว ๕๘๘๐๑๐๕๒๐๑๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนของเดวีส์
ประกอบวิธีโฟนิกส์ บนสื่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๒ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวิภา ทอญ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวลลิตา ทองรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด 20 พฤศจิกายน 2534
ที่อยู่ปัจจุบัน 27 ซอย 4/1 ถนนริมคลองสมถวิล ตำบลตลาด อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม 44000

สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านห้วยแร่ อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2563 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม